

glasovi sa korza

zvонimir kostić

●●●

Groblje?
Zar ovaj korzo vodi na groblje?
Ovde počivam ja dobra Tomanija
Koja se celoga veka patih i mučih
Poživeh ukupno šest leta
Od lepoga se života obesih svojevajno
Kod Savine magaze
Preko moga lića suza suzu više ne pretica
Sad se ja odmaram
Sad je mene dobro

●●●

Sad čutite svi.
Na bregu naših dana grm, crn i truo,
Visoko u nebo podigao ruke.
Mi bosih nogu idemo nebom od srče,
I utve izleću pred nas – da se zdrave.
I dok puževi trkači oko nas trče
Sneg se već smestio na mestima trave.
A stigla noć s potocima, s presama;
I grožđe doziva naše mokre glave.
Od moje pesme mnogo je prošlo pesama
I sneg se zaledio na mestima trave.

Na bregu naših dana grmovi stoje
Bez straha, bez imena, bez semena.
Od moje pesme, u huju, prošlo je
Deset godina, i mnogo vremena.

●●●

Noć dolazi, pa odlazi, ko zavesa koja pada,
pa se diže neprestano, kao klatno,
Preko lica, bledog lica, žutog jada,
– Da zagreje, osvetljeno, tako zlatno.

Teško zlatno!... Da obasja, u grčenju, tako
tamnom,
Plasifaju što bikove uzgojene poljem sanja;
I što trči proplancima snegu belom,
Beloj vatri što izgore kao bela svetlost danja.

Tako vidim na poljima, na širokim,
Kako rasteš i otičeš: i sa trna i s izvora,
Kako rasteš ko pečurka, k'o rapava šumska kora
S koje srčem zmiju-kišu opličalog onog mora.

Dok me primaš, mirno more, ti si moje ništa!
A noć je moje sve.
I planina mesa – tako samo plače,
Studen u kojoj drhte srećni i siti,
Ogromna cev kojim strujiš i ti:
Usisan putuješ i ti usrku jačem.

usputni stihovi

jovan koteski

REFREN

Zemlja razvlači tri ljute rane
(tri tela grlica u oku snuju)
tri kapi krvi kamenim žilama
iz damara snenog mora biju
Na belom platnu vez: duvan i mak
za tuđim trpezama dečje oči kaplju
vestalkine mržnje u krateru zriju
Mermere pastmrke zasjenjena trija
novo brodovlje zlatno kuju
(tri leta grlica u oku snuju)

PSI

Andeli, psi, usred mozaika
iz torova, sa zvezda – laju
Jezici – žubori rečni
Pored bremenite žene uši čuli
glineni pas što lane goni
Kraljica kiše
otvara zelene dveri
hor ljuja čun
u nekom davnom vremenu
Andeli, psi, krilati čuvari

PREDANJA

1. NOŽ

U krugu od pene
neko ljubi, neko glavu seče,
opak milet na magarcu jaše.
Naspram nas mrtav ratnik
na tesanom saraju leži.
Sa zida svetluca nož
pokazuje gde da se beži.

2. ZAKAMEN

U Zakamenu postoji lančić
na ploči, možda tajni znak
nekog koji je gazio tamo,
pa se sada prazne putanje
za njega, a naše oči
neshvatljivo zgranute bdiju:
Znači bilo je pre nas drugih
za koje će spoznaja stići
s našim stapanjem s njim!

AVGUST

1. HRIDINA

Koliko je, kao što je,
osamljena i nema, studena i večna,
stigla do svog korita
odakle joj ptica odmerava
krugove u bavnom letu.
U gluvo doba
ona pripada grozdu sazvežđa.

2. GROZD

Možda tri bačve vina,
možda četiri čaše
ili pet uboda nožem...
Grozd na čokotu zri.
Onaj što pod lozom leži
u krvi presnu magmu ima.

ŽETVA

Prema zelenoj odeždi proleća
samrtni smo, eto, nas dve bubice
što imamo prostora i dara
da nas između trava niko ne uznemirava!
Ali to nije presudno za nas.
Mi smo slobodne i vraćamo se
u bogatu žetvu, usred obilja
sunca, a posvuda pucaju zrna
žutog mora od plodova; ne hoteći
vidimo ratoborne stanovnike
što imaju pravo na prostor.
Do poletanja dugo će proći
dok ne shvatimo što se događa

iza kandži prstiju, gde,
onaj što ništa nema ima sve,
da bi se sve rasulo u belinu...

Prepevao s makedonskog
Risto Vasilevski

sećanje

đorđe sudarski red

KAŠUBIJA

pred kioskom sa namirnicama i pivom
stojim u blistavom jutru
dok vetar
vetar
nikada ne prestaje
7 i 30
posmatram Kašupku kako gura kolica
s kantama mleka od
jedine dve krave u šetu i
sada je daleko bolje
govorili su mi o ranijim problemima i
dečjim bolestima usled nedostatka
mleka
8 i 15
dolazi Kriša
doji bocu
mlekom

SEĆANJE

sećam se kako sam
kod prijatelja u Pragu
juna meseca kuvao pasulj sa
kolenicama pio vino i gledajući
kroz prozor i na sat
(bilo je 20,45)
razbijao glavu o tome
kako je u Pragu skoro dan
a kod nas u isto vreme
mrkla noć

iskreno govoreći
mislio sam o
polarnoj svetlosti
belim noćima
sada u isto vreme
sedim u Gdanjsku
/daleko severnije od Praga/
spokojno gledam kroz prozor
znajući da su časovnike
pomerili za jedan sat
unapred

